டிருக்கின்றன. நீங்கள் கேட்பதற்கு முன்னாலேயே நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடம் கேட்டேன். எனக்கும் இதில் அதிக அக்கறை இருக்கிறது. தான் டில்லிக்குப் போய் வந்த பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் 5, 6 கேள்விகள் வீதம் போட்டு, முடித்து விடுகிறேன் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தினந்தோறும் 5, 6 கேள்விகள் போடுங்கள். எல்லாக் கேள்விகளையும் முடித்துவிடுகிறேன் என்ற வாக்குறுதியைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

(ஆ) திரு. முருகையன் கொலை பற்றிய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அனுமதிக்கப்பெறாதது குறித்து.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: தலைவரவர்களே, ஒரு நாடாளு மன்ற உறுப்பினர் திரு. எஸ். ஜி. முருகையன் அவர்கள் படு கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். மேலவையில் அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறார்கள். இங்கே அதுபற்றி எழுத்து மூலமாகத் தீர்மானம் தந்தும் அதை அனுமதிக்காததற்கான இரகசியம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மேலவையில் அனுமதித்தால் இங்கும் அனுமதிக்க வேண்டுமென்ற விதி ஏதாவது இருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டுங்கள். இந்த அவையைப் பொறுத்தவரையில் எது முக்கியம், எது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேனோ அதை எடுத்துக் கொள்வதும் மற்றதைத் தள்ளி விடுவதும் மரபாக இருக்கிறது. உறுப்பினர் முக்கியமான பிரச்சனை என்று கருதக்கூடிய ஒன்று எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்றால் என்னுடைய அறையில் வந்து அதன் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துச்சொல்லி, என்னுடைய பதிலைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமே அல்லாமல் அதுபற்றி இந்த அவையிலே கேட்கக்கூடாது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: தலைவரவர்களே, நேற்றே நான் கேட்டேன். கேட்காமலில்லை. மேலவை என்பது தமிழ்நாட்டுக்குள்ளேதான் இருக்கிறது. முதலமைச்சர் பதில் சொல்லியிருக்கிறார் ஒரே சுவருக்குள்ளே.

திரு. துரைமுருகன்: தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் சென்னையில் இருக்கிற பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் அந்தப் பிரச்சனைக்கு வருகிறேன். அதற்குள் நீங்கள் அவசரப்பட வேண்டாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் மேலவையில் பதில் சொன்னதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மேலவையில் ஒரு தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்வதும் நிராகரிப்பதும் மேலவைத்

தலைவரின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. அது அவருடைய உரிமை. அதில் நான் தலையிட முடியாது. இங்கே பல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இது சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை களையும் அதில் பேச வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் மேலவையில் இங்கே இருக்கின்ற பல வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆகவே உங்களுடைய சந்தேகத்தை என்னுடைய அறையிலே வந்து கேளுங்கள், உங்கள் பிரச்சனையை கொஞ்சம் பொறுத்திருந்து கேளுங்கள்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, மேலவையில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்ட தீர்மானத்தை இங்கேயும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தாங்கள் சொன்னாலும் கூட, நேற்றைய தினம் இந்த அவையிலே சொல்லும்போது பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்தைக் கருதி, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் விவாதத்திற்கு வர நாளாகும் என்ற நிலை இருக்குமானால் பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்தீர்கள்.

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார் என்ற பிரச்சனை ஒரு சாதாரணமான பிரச்சனை அல்ல. இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டிய முக்கியமான பிரச்சனை அது. அதை இங்கே எடுத்துக்கொள்வதில் காலம் தாழ்த்தப்படுமானால், அது உரிய கவனத்தைப் பெற முடியாமல் போய்விடுமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் அந்தப் பிரச்சனையைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு தீர்மானத்தைத் தந்திருக்கிறபோது, அந்த நோக்கம் ஈடேறும் வகையில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல், அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நேற்று என்னுடைய தீர்ப்பைச் சொல்வதற்கு முன்னால் அவை முன்னவரவர்கள் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். ஆளுநர் உரையிலே அந்தப் பிரச்சனைக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதில் பொதுவிவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் படுகொலை செய்யப்பட்டதை ஆளுநர் உரையிலே முக்கியத்துவம் தந்து, தன்னுடைய வருத்தத்தையும் ஆளுநர் தெரிவித்திருக்கிறார். அதையொட்டி பல உறுப்பினர்கள் பேச வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அவை முன்னவர் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு அதை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லையே தவிர, இதில் சந்தேகப்படுவதற்கு இடம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 14]

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, தாங்கள் சொல்கின்ற பதிலை ஒரு விதத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பிரச்சினையினுடைய முக்கியத்துவத்தைத் தாங்கள் தனியாகக் கருத வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி நீங்கள் அதைத் தனியாக கவனிக்கின்ற வகையில் முக்கியத்துவம் தர முடியாத நிலைமை தங்களுக்கு இருக்குமேயானால் நாட்டு மக்கள் இதனை வேறுவிதமாக சந்தேகமாகக் கருதக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்த வழக்கு பற்றியும் மக்கள் வேறுவிதமாகக் கருதக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதனைப்பற்றி முழுமையாக அறிந்துக் கொள்ள வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, அந்த வாய்ப்பினைத் தருவதற்கு நீங்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவரவர்களே, இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக ஆளுநர் உரையிலே வருவதால் அதிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள். இது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கேட்பது என்கின்ற பிரச்சினை அல்ல. இது ரொம்ப சென்சிட்டிவ் ப்ராப்ளம். மாண்புமிகு எதிர்கட்சித் துணைத் தலைவரவர்கள்கூட இது ரொம்ப முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயம் என்றார்கள். இது சென்சிட்டிவ் ப்ராப்ளம். ஒரு பார்ட்டி லீடர், ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் கொலையுண்டது பற்றிய விவகாரம். குறிப்பாக என்டையர் ஹரிஜன் கம்யூனிட்டி பற்றிய விவகாரம். அப்படிப்பட்ட ஒரு இஷ்யூ இது. ஆகவே காம்பென்சேஷனாக ஆளுநர் உரையிலே பேசிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்வது நல்லதல்ல. ஒரு அச்சம் இருக்கிறது. அதாவது இந்த வழக்கு திசை திரும்பி போய்விடுமோ என்கின்ற அச்சம் சபையிலே வந்திருக்கிறது. ஆகவே இது இம்மீடியட் இன்டர்வென்ஷன் பண்ணிச் செய்ய வேண்டிய காரியம்.

ஆளுநர் உரையிலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்து அதன் பிறகு அதற்கு பதில் சொல்லி முடிப்பதற்குரிய காலம் கடத்துகின்ற பிரச்னை அல்ல, லோக் சபையிலே ப்ரெசிடெண்ட் உரை இருக்கின்றபோதும் நோ கான்பிடன்ஸ் மோஷன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறபோதும் இந்த மாதிரி விஷயத்திற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினை அங்கே நிச்சயமாக வரப்போகிறது. ஏனென்றால் அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர். அங்கே நிச்சயமாக பிரச்சினை வரும். இது சப்-ஜுடிஸ் விஷயம் அல்ல. இம்மீடியட் இன்டர்வென்ஷன், தேவையான ஒன்று.

ஆளுநர் உரை மீது விவாதம் என்பதோ 9-ம் தேதி அன்று தொடங்கி 21 வரை கூட நடக்கலாம். ஆனால் அதற்குள் வழக்கு மன்றத்திலே நிலைமை வேறு விதமாகப் போய்விடக் கூடும். லாஸ்ட் டைம் கூட இது போன்ற ஒரு விஷயத்தில் கேஸையே வித்ட்ரா பண்ணி விட்டார்கள். ஆகவேதான் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து தனியாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1979 பிப்ரவரி 14

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவையிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் எண்ணங்களையும், அவர்களுடைய பிரதிபலிப்பையும் இங்கே சொல்ல முடியும். ஆனால் அங்கே வழக்கு மன்றத்திலே திசை திரும்பி வேறு பக்கத்திலே போய் விடும் என்று சொல்லப்படுவது பற்றி நான் எதுவும் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் அது என்னுடைய தலைமையிலே இயங்குவதல்ல. நான் சொல்வது என்னவென்றால் இதற்கு ஆளுநர் உரையிலே தனி முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அதுபற்றி உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற ஒரு வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கின்ற காரணத்தால் தனியாக ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் தேவையா என்று கருதுகிறேன். அப்படித் தனியாக ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதால் அதற்கு தனிச் சிறப்பு இருக்கும் என்று நான் கருதாத காரணத்தால் இந்தப் பிரச்சினையை இத்தோடு விட்டு விடுகிறேன். முக்கியத்துவம் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் இந்தப் பிரச்சினையை ஆளுநர் உரையிலே சொல்லி இருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இதனுடைய முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆளுநர் உரையிலே இது சம்பந்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பொது விவாதம் இருக்கிறது என்பதெல்லாம் வேறு விஷயம். ஆனால் இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்தெந்த வகையில் குற்றவாளிகள் மறைக்கப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இதுபற்றி ஆளுநர் உரையிலே பேசிக் கொள்ளலாம் என்று கருதுவது சரியல்ல. ஆகவே, தலைவருடைய தீர்ப்பை மாற்றி உடனடியாக அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்வதே சரியாக இருக்கும் என்று எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இது எல்லோருக்கும் மிக முக்கியமான காரியமாக இருப்பதால் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு முடிவு எடுத்திருந்தாலும் அதனை மறுபரிசீலனை செய்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொண்டு விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10.40]

திரு. து. இராமசாமி ; தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் உங்களது தீர்ப்பை மறுபரிசீலனை செய்து இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 பிப்ரவரி 14[

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டு விவாதிக்கவேண்டுமா இல்லையா என்பது பிரச்சினை அல்ல. இது ஏற்கெனவே கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற நிலை இருந்தாலும் முக்கியமாக நாட்டில் நடந்துவிட்ட ஒரு கோரமான பிரச்சினைபற்றி இந்த அவை உடனடியாகக் கவனம் செலுத்துகிறதா இல்லையா என்று நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாட்டு மக்கள் எதிர்பார்க்கிற ஒரு பிரச்சினைபற்றி—இந்தப் பேரவை உறுப்பினர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலை நமக்கு வரவேண்டாம் ஆகவேதான் இதை வலியுறுத்துகிற வகையில் தீர்மான கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் சொல்லிக் கொண்டு ஆகவே இதைத் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிற அதே நேரத்தில் இன்னொன்று, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள், இந்த அவையைப் பொறுத்த வரையில்— தினந்தோறும் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம்,—முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேலவையில் பேசுகிறார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் வருகிறது..............................

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பிரச்சினைபற்றிப் பேசுங்கள், அடுத்தது வேண்டாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, பார்வேர்ட் பிளாக் கட்சி சார்பாக, அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்கள் வேண்டு கோள்படி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. முருகையன் அவர்கள் கொலை சம்பந்தமாக, அது மிகவும் அவசரமும் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் இருக்கிற காரணத்தால் அவை அறிய விடுவது என்று மட்டுமல்லாமல் நாட்டு மக்களுக்கும் அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தவேண்டுமென்ற வகையில் அதை எடுத்து அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உத்தரவு போடுமாறு அதனை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப் எழுந்தார்.)

THE HON. THIRU K. MONOHARAN: I am on my legs please. I am not yielding. My dear Bhai, please sit down.

அவைத் தலைவர் அவர்களே, அண்மையில் படுகொலை செய்யப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. முருகையன் அவர்களின் பயங்கரமான அந்த நிகழ்ச்சி பற்றி இந்த அவையில் விவாதிக்கவேண்டும் என்றும் அதனுடைய முக்கியத்துவத்தை இந்த அவை உணர்ந்திருக்கிறது என்பதை ஊர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கும் மேலவையில் இதுகுறித்து விவாதம் நடந்துவிட்ட பிறகு இந்த அவையில் அந்த விவாதத்தைத்

தொடங்குவதற்கு என்ன தயக்கம் என்றும் அப்படி ஒரு விவாதம் நடைபெறாமல் போனால் வழக்கை திசை திருப்புவதற்கேற்ற வழிவகை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சத்தைத் தெரிவிக்கிற வகையிலும் இங்கு கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. என்னைப் பொறுத்தவரையில் மேலவையில் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அழுத்தந்திருத்தமாகவும் திட்டவட்டமாகவும் தெரிவித்ததைப் போலவும் இந்த அவையின் அனுமதியோடு நான் ஆளுநர் அவர்களது உரையின் ஒரு பகுதியை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்:—

'குறிப்பாக, நாகப்பட்டினம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. முருகையன் அவர்கள், படுகொலை செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சி மெத்த வேதனையைத் தருகிறது. கொலைக்குக் காரணமானவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்ப முடியாது என்பதை உறுதியாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காட்டுமிராண்டித்தனமான இந்தக் கொலை வெறியை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகவோ, மொழி, சாதி, மதம் காரணமாகவோ தமிழகம் அமைதி இழக்காத அளவிற்கு அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்று கூடி, மனம் திறந்து விவாதித்து, ஏற்புடைத்தான நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என மக்களின் பிரதிநிதிகளாகிய உங்களை விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.'' என்று ஆளுநர் அவர்கள் உறுதி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நேற்று இந்தப் பிரச்சினையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்கள் எழுப்பியபோது நான் சொன்ன பதிலும் அதுதான். மேலும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். எந்த அளவிற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுக்கும் இதிலே அதிகமான அக்கறை இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு, அக்கறை குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து தண்டனை வழங்குவதில் இந்த அரசுக்கும் இருக்கிறது என்பதை நான் வலியுறுத்தி இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆகையால் நான் விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்வது— இங்கே விவாதிப்பதற்கு ஏற்ற வாய்ப்புகள் பல இருக்கிறதுபோது இப்படி ஒரு விவாதம் இங்கே நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பு தரப்படாத காரணத்தாலே இந்தப் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ற தவறான கருத்தை தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது உள்ளத்தில் தேக்கிக்கொள்ள வேண்டாமென்று பணிவன்போடு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உணர்வுகளை நான் மதிக்கிறேன். நடைபெற்ற கொலை தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, எங்குமே நடைபெறக் கூடாத ஒன்று. பொறுப்புள்ள நாடாளுமன்ற உறுப்பினருக்கு இப்படிப்பட்ட முறையில் ஒரு பாதுகாப்பில்லை என்கின்ற சூழ்நிலை எங்கும் இருக்கக்கூடாது என்பதில் அனைவருக்கும் அக்கறை உண்டு. அந்த அக்கறையில் தான் உங்கள் மத்தியில் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன். ஆகவே நான் அருள்கூர்ந்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காருக்கு உறுதுணையாக இருங்கள். உங்களுக்கு

1979 பிப்ரவரி 14] [திரு கி. மனோகரன்]

அரசு உறுதுணையாக இருக்கட்டும். இரண்டு பேருமாக சேர்ந்து குற்றவாளிகளை கண்டுபிடிப்போம். அவர்களை வழக்கு மன்றத்தின் மூலமாக தண்டனைக்கு அனுப்பி வைப்போம். ஆகவே இதை தனியாக இந்தப் பிரச்சினையை வலியுறுத்தவேண்டாமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : அவை முன்னவர் அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற விளக்கத்தின் வாசகங்கள் அவையில் நிலைநாட்டப்படுமானால் நாங்கள் வருத்தப்படமாட்டோம், முன்னவர் அவர்களுடைய வாசகங்கள் மூன்று இடங்களில் உள்ளதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மூன்று இடங்களிலுள்ள வார்த்தைகளுக்கு மாறாக விசாரணை நடைபெறாது என்று பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும். முன்னவர் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் இருப்பதை எடுத்துக் காட்டினார்கள். இந்தக் கொலைக்கு காரணமானவர்களை இந்த அரசு விட்டுவைக்காது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். முன்னவர் அவர்கள் பேசும்போது, குற்றவாளிகள் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மறுபடியும் இந்தக் குற்றத்திற்குக் காரணமானவர்களை விட்டு வைக்க மாட்டோம் என்று பேசிய பேச்சுகளை குறித்து தொகுத்துப் பார்த்தால் மூன்று இடங்களில் இதற்குக் காரணமானவர்கள், குற்றவாளிகள், இந்தக் குற்றத்திற்கு உடந்தையாக இருந்தவர்கள் யாரையும் விட்டு வைக்க மாட்டோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள், ஆனால் இன்றைக்கு இந்தக் கொலை சம்பந்தமாக ஒரே ஒருவரை மட்டும் கைது செய்து விட்டு மற்றவர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்கின்ற குற்றச்சாட்டு மக்களால் பேசப்பட்டு வருகிறது. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒருவர் அல்ல பலர் என்கின்ற உண்மையை முன்னவர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். முன்னவர் அவர்கள் ஆளுநர் உரையிலுள்ள வார்த்தைகளைக் காப்பாற்றுகின்ற விதத்தில் பலர்தான் என்பதை வலியுறுத்தி சொல்வார்களேயானால், இந்தப் பிரச்சினையில் மற்றவர்களுக்கு இவ்வளவு ஆத்திரம் வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்த கருத்துக்களை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். குற்றவாளி ஒருவரா பலரா என்பது விசாரணையில் இருக்கிறது. துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுவதுபோல் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்று தெரிய வந்தால், அவர்களையும் இந்த அரசு விட்டு வைக்காது என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தவறு செய்கின்றவர்களை, அல்லது இதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களை இந்த அரசு தப்பிக்க வைக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடாது என்கின்ற உறுதியை துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் இந்த அரசின் சார்பாகவும், முதலமைச்சர் அவர்களின் சார்பாகவும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தயவு செய்து இதை நம்ப வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நன்றி நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு. நம்பர் ஒன்று, உள்ளூர் பஞ்சாயத்தார்கள், அதாவது முத்துப் பேட்டை பஞ்சாயத்தார்கள்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பிரச்சினைக்குள் நுழையக் கூடாது........

திரு. மு. அம்பிகாபதி : அந்த விஷயத்தில்தான் விவாதம் தேவை. நீங்கள் சொல்வதை எப்படி நம்ப முடியும்? (குறுக்கீடு)

(திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் ஆகியோர் எழுந்திருந்தார்கள்)

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : இந்த நிகழ்ச்சியைப் ற்றி இவ்வளவு விளக்கமாகச் சொன்னதற்குப் பிறகு, என்னை நம்புங்கள் என்று சொன்னதற்குப் பிறகும், உங்களை நம்பத் தயாராக இல்லை என்று அம்பிகாபதி அவர்கள் பிடிவாதமாக இருப்பார் களேயானால் அதற்கு நான் குறுக்கே நிற்கத் தயாராக இல்லை, ஆனால் நம்புங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளும் உரிமையை மட்டும் தயவுசெய்து நீங்கள் பறித்துவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், இன்னும் சொல்லுகிறேன். என்னை நம்புங்கள், இந்த அரசை நம்புங்கள், யார் தவறு செய்தாலும், தவறு செய் செய்கின்றவர்களை இந்த அரசு விட்டு வைக்காது என்பதை திருப்பித்திருப்பி அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். உங்களுக்கு இருக்கின்ற உணர்ச்சி எனக்கும் இருக்கிறது. ஏனென்றால் 15 ஆண்டு காலமாக நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்திருக்கின்ற நான், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவருக்கு இவ்வித பயங்கர விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிற நேரத்தில், இயற்கையாகவே அந்த உணர்ச்சி அடிஷனலாக வரும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அம்பிகாபதி அவசரப் பட்டு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதையேதான் திரு. அழகர்சாமி அவர்களுக்கும், திரு. கூத்தக்குடி சண்முகம் அவர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10.50]

நீங்கள் மூவரும்தான் திருப்பித் திருப்பி அதைப்பற்றிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர, மற்றவர்கள் அத்தனை பேரும் என்னுடைய விளக்கத்திலே தங்களுடைய உள்ளத்தை, மன்னிக்க வேண்டும், என்னுடைய இந்த விளக்கத்தைப் பெருமனது கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, தயவுசெய்து இதை மேலும் வலியுறுத்தாமல், நாம் எல்லோரும் இந்தப் பிரச்னையில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பணியாற்றுவோம் என்று மீண்டும் ஒரு முறை கூறிக் கொண்டு அமைகின்றேன்.